

Beskæftigelsesministerens tale til samrådet den 29. oktober 2008 kl. 9.30 vedr. Rigsrevisionens beretning nr. 18/2007 om udbetaling af uhævede feriepenge til efterlønsmodtagere

[Samrådsspørgsmål B:

”Ministeren bedes kommentere den kritik af Beskæftigelsesministeriets håndtering af sagen om dobbeltforsørgelse i forbindelse med ændringen af ferieloven i 2003, som fremsættes i Rigsrevisionens beretning nr. 18/2007.

Samrådsspørgsmålet har tidligere været stillet i folketingsåret 2007-08, 2. samling, jf. AMU alm. del – samrådsspørgsmål Æ.”

Samrådsspørgsmål C:

”Ministeren bedes, i forlængelse af Rigsrevisionens kritik, redegøre for, hvorfor ministeriet valgte ikke at udvise rettidig omhu gennem at ændre lovgivningen og lukke det allerede kendte hul i 2003?

Samrådsspørgsmålet har tidligere været stillet i folketingsåret 2007-08, 2. samling, jf. AMU alm. del – samrådssp. Ø.”]

Svar på samrådsspørgsmål B og C:

Spørgsmålene B og C har tæt indbyrdes forbindelse. Jeg har derfor valgt at besvare dem under ét.

Rigsrevisionens beretning indeholder kritik af, at Beskæftigelsesministeriet ikke håndterede ændringen af ferieloven tilfredsstillende. Ændringen skabte mulighed for dobbeltforsørgelse, og ministeriet burde derfor have foretaget en grun-

digere undersøgelse af konsekvenserne, herunder hvem der ville blive berørt af lovændringen.

Denne kritik har vi taget til efterretning.

Der var potentiel mulighed for, at mange efterlønsmodtagere ville undlade at holde ferie og få feriepengene udbetalt uden fradrag i efterlønnen efter ferieårets udløb.

Men jeg må tage klar afstand fra, at ministeriet skulle have ”valgt ikke at udvise rettidig omhu”, som formuleret i spørgsmål C.

Jeg anerkender simpelthen ikke spørgsmålets præmis

Ministeriet vurderede både før og efter, at lovændringen var vedtaget, at der var tale om et marginalt problem.

Og i mere end 2 år herefter var der da heller ingen tegn på, at efterlønnerne udnyttede denne mulighed.

Først da muligheden blev eksponeret i medierne i marts 2006 blev det klart, at reglerne kunne få utilsigtede konsekvenser, og straks herefter blev reglerne ændret.

Det var en fejl, at ministeriet ikke i forbindelse med lovændringen indså denne risiko, som jo kan synes åbenbar, når man ser på det i dag og kan overskue hele forløbet.

Rigsrevisionen nævner så i øvrigt, at det efter Rigsrevisionens opfattelse ville have været hensigtsmæssigt, hvis ministeriet havde sikret, at a-kasserne var opmærksomme på, at der med ændringen af ferieloven blev skabt mulighed for, at efterlønsmodtagere kunne få udbetalt feriepenge uden fradrag i efterlønnen.

Jeg noterer, at det er Rigsrevisionens anbefaling, men det er min opfattelse, at det ikke burde være nødvendigt.

Som Rigsrevisionen selv bemærker, var både ferielovens regler og efterlønsreglerne klare og utvetydige.

A-kasserne kunne uden vanskelighed slå op i reglerne og konstatere, hvad der var op og ned i forbindelse med ferie og efterløn.

A-kasserne er professionelle rådgivere med selvstændigt ansvar for at kende lovgivningen og administrere efter den. Det gør Rigsrevisionen også opmærksom på.

Jeg skal i øvrigt henvise til, at A-kassernes Samvirke i juni 2005 – altså længe inden sagen var eksponeret i medierne – orienterede alle a-kasserne i Samvirket om efterlønnernes mulighed for at få udbetalt feriepenge uden fradrag i efterlønnen og anbefalede a-kasserne at vejlede medlemmerne herom.

Fakta: Samvirke omfatter 28 af de 29 anerkendte a-kasser. Kun ASE er ikke medlem.
--